

توی چندی ده ایهام وارد در زیر احوالی کوسه و محال چندی تمام الحکم
ایمیش اول سبب دن توی چند عیش بعضی شیخ ده مخلص تیی بولم و ایش اول
کما زستان دل از آن کسوی مشکین حافظ ای حافظ اول مشکین کسودن کویکل
ایله بازلطی بونع نایبدر زانکه دیوانه بیان بیک کوز انور بند اول سبب
که دیوانه همان یکا که بنیج ده اول کسودن مراد سراسر العیبه در که حال عاشق
اکمال ایلد بستر در دل دیوانه دن مراد حقیقت ماسوی دن پاک اولان دن در بعضی
سخن ده غرض تیی بولم واقع اولمش در بجز بر لب تو نماند دل جان فانی
حافظ کویکل مشک و نکلدن چیزی به بر سبب بختن آه این جمله که بختن تیی
کوز بند اه بولم کل دن که بیز بند ایلد بنظر تا زور ایلد دست در
خفته دن اول زلف دو تا ستوان کرده اول زلف دو تا حلقه سینه ال ایملک یعنی ال
ایله سبب اولان کوز بختن تو و ماد صفا ستوان کرده سنک عید که و باد
صیاب اعمار ایملک اولان کوز بختن من اندر زلف تیی تیار اول سینه کسوی
بن سنک طبلک کوز سبب تیی سسی در تصورم بوقدر این قدر طبلک کوز بختن
ستوان کرده بوقدر واد که قطعی بغیر ایملک حکمتی دکادر خطاب خوار بیدر دامن
دوست بختن در دل اضا د بختن دوست دوستک و ایش بوضون دل ایلم کسوی
تیی بولم کوز کلن تان اولوق ایلم کسوی بشوی که کوز خصم زما ستوان کرده
سول طعن و سخن که دشمن ایلم کسوی ایلم ترک ایملک اولان دانش
چون تو بکاری کلن آسان نولم که بخونایم و پیشا بختن امع عاشق
و ایش باه تکلیف ستوان گفت ایک عارضی باه فکله کلر و یک اولان
دوست بختن سبب و پانته آن گفت ایک عارضی باه فکله کلر و یک اولان
و پای یعنی بختن تشبیه ایملک اولان زیر احوالی تویی نظیره نسبت مصروفات

رستان نمی خاند
فاجات عشق
طیبت ده تا خطا
اچوندر
سعاد دن اولامع
اصطلاحی در

کاشی

لاشقی در دوست دن مراد حق متع حصول در سعد و بالایی من آن دم کوز
آینه سماج نیم سعد و قد مجسم اول دم که سماع کله ساعدن مراد بونع حکمتی
سعد و بالان مراد محبوب صبیح الملق در عشق در و مراد اولق ممکن در اول
وقت سماع کسودن صفا سده اولور چه حال جانده جان واکه قیما ستوان کرده
نه محل جان تغنا نه که برحق ممکن اولیبه مراد بود هر چیزی که اول سماع کله کله
اولن کس کوز جان دیر یک سوز در قیما بونع صدمه بونع صفا سده در صفا جان
قیما کوز اولک صفا سده در من چه کوز که تر انا کوز اولق لطیف بر حسب
حال دن بدم کسک لطیف طبعک نازک کس تا بختن کوز ایش ده غایت کوز
تا بر سینه در که آهسته ده ایملک اولان مراد جمع خصوص صفا به صفا
دیرب سکوت اولوق لازم ایلم و کن بیان در قطر پاک تو آن زو جانان
دیرن پاک نظر تا در اولور جانانک رضی کوز کله که کوز آینه نظر بختن
ستوان کرده زیر آینه به صفا دن عیبه ایلم نظر ایملک اولان صفا دن مراد
ناظره اولن صفا در جانان دن مراد خدای عزوجل در غیر تر کسک کوز
محبوب جهانی کسین عیرت تیی دایلمی که جهان خلقک مجبور سس کلن اولور
در سبب قربان باطنی قدر استوان کرده دو زلف ایملک خلقی ایلم تنک عیبه
ایملک اولان خطاب خراب در باطن خراب یک ایلم خطاب دن عیبه التفات
مشکل عشق نه در صفا سده دانش عشق مشکلی بر علم بر صفا سده
دکدر حق این کله برین جگر صفا ستوان کرده بختن بوطاب کله ایلم
حلا ایملک اولان حاصل صفا مشکلات عشق علم طایره ایلم کسک اولان دکدر
کسک دن مراد مشکلات عشق در که صفا دن مراد علم طایره بجز ایلمی که
خراب اولن حافظ نیست دل حافظ مشک ایلم کوز عیبه خراب بوقدر

سعد و صفا خاشا را کسودن
صفا بولم اولور سبب
طیبت سبب اول وقت
بالا ایلم طبع سبب اولور

صفا سبب صفا